

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **BMKco, s.r.o.**
sídlem Kvítkovická 1533, Napajedla
zastoupen Mgr. Markétou Vojtáškovou, advokátkou
sídlem Kvítková 124, Zlín

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.12.2016, č.j. 25418-2/2016-900000-304.4,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.12.2016, č.j. 25418-2/2016-900000-304.4, kterým zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 30.3.2016, č.j. 13005-4/2016-640000-11, kterým bylo v souladu s § 106 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o prominutí penále ve výši 136 722 Kč vyměřeného rozhodnutím celního úřadu č.j. 545-62/2014-640000-51 ze dne 7.8.2014, o prominutí penále ve výši 232 715 Kč vyměřeného rozhodnutím celního úřadu č.j. 545-63/2014-640000-51 ze dne 7.8.2014, o prominutí penále ve výši 134 459 Kč vyměřeného rozhodnutím celního úřadu č.j. 545-64/2014-640000-51 ze dne 7.8.2014 a o prominutí penále výši 254 535 Kč vyměřeného rozhodnutím celního úřadu č.j. 545-105/2014-640000-51 ze dne 14.10.2014.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že pro účely výkladu a aplikace čl. VII. bodu 3 zákona č. 267/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 267/2014 Sb.“), je třeba za vznik penále považovat okamžik nabytí právní moci vydaných dodatečných platebních výměrů, kterými bylo penále vyměřeno, neboť teprve tímto okamžikem vzniká daňovému subjektu povinnost předmětné penále uhradit. Nelze tedy podle žalobce za okamžik vzniku penále považovat okamžik podání celního prohlášení, jak v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí žalovaný. V souvislosti s touto argumentací žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2009, č.j. 8 Afs 77/2007-36. Žalovaný tak dle žalobce porušil zásadu předvídatelnosti, zákonnosti a také „zákazu zneužití pravomoci“.
3. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí celního úřadu zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a setrvává na svém názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí, že penále jakožto nástroj sankční povahy vzniklo naplněním skutkové podstaty porušení platební povinnosti v souvislosti s placením daní, tedy okamžikem podání celního prohlášení, které obsahovalo nesprávné údaje. Žalovaný tak za rozhodnou skutečnost pro vznik penále považuje podání celního prohlášení, ke kterému došlo před 1.1.2015. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

6. Soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
7. Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Ze správního spisu se podává, že na základě provedené kontroly po propuštění zboží bylo žalobci celním úřadem dodatečnými platebními výměry č.j. 545-62/2014-640000-51 ze dne 7.8.2014, č.j. 545-63/2014-640000-51 ze dne 7.8.2014, č.j. 545-64/2014-640000-51 ze dne 7.8.2014 a č.j. 545-105/2014-640000-51 ze dne 14.10.2014 doměřeno clo a současně mu vznikla povinnost uhradit penále z doměřené částky. Citované dodatečné platební výměry žalobce napadl odvoláními, o kterých žalovaný rozhodl rozhodnutími č.j. 31188/2015-900000-304.4 ze dne 8.6.2015, č.j. 31225/2015-900000-304.4 ze dne 8.6.2015, č.j. 31226/2015-900000-304.4 ze dne 8.6.2015 a č.j. 8724-2/2015-900000-304.1 ze dne 7.4.2015. Žádostí ze dne 2.3.2016 žalobce požádal o prominutí penále.
9. Institut prominutí penále je upraven v § 259a daňového řádu. Podle odst. 1 tohoto ustanovení je daňový subjekt oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla. Daňový řád před novelou provedenou zákonem č. 267/2014 Sb., která nabyla účinnosti dne 1.1.2015, toto ustanovení neobsahoval a daňovým subjektům tak neumožňoval podat žádost o prominutí penále.
10. Rozhodnou otázkou v daném případě je, zda se na žádost žalobce o prominutí penále aplikuje § 259a daňového řádu či nikoliv.
11. Dle čl. VII bod 3 zákona č. 267/2014 Sb., který obsahuje přechodná ustanovení k tomuto zákonu, lze žádat o prominutí penále pouze v případě penále vzniklého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
12. Okamžik vzniku penále zákon č. 267/2014 Sb. ani daňový řád nestanoví. Dle důvodové zprávy k čl. VII bod 3 zákona č. 267/2014 Sb. penále vzniká účinností rozhodnutí, kterým je doměřena daň z moci úřední.
13. V souladu s § 101 odst. 5 větou druhou daňového řádu je rozhodnutí vůči příjemci účinné okamžikem jeho oznámení. Nelze tedy účinnost jako jednu z vlastností rozhodnutí zaměňovat s nabytím právní moci nebo s jeho vykonatelností, jak se domnívá žalobce. To vyplývá i z § 103 daňového řádu, který tyto pojmy používá vedle sebe a do jisté míry i definuje jejich vzájemné vztahy; nabytím účinnosti rozhodnutí mimo jiné podmiňuje nabytí právní moci rozhodnutí (odst. 1 citovaného ustanovení) i jeho vykonatelnost (odst. 2 citovaného rozhodnutí). Rozhodnutí (i dodatečný platební výměr jako speciální druh rozhodnutí podle § 147 odst. 1 daňového řádu) je tak účinné od okamžiku jeho oznámení, tedy od doručení rozhodnutí nebo od seznámení příjemce s jeho obsahem jiným zaprotokolovaným způsobem (§ 101 odst. 6 daňového řádu). Tento závěr ostatně vyplývá i z důvodové zprávy k čl. VII bodu 3 zákona č. 267/2014 Sb., podle které bude možné žádost o prominutí penále podat toliko ohledně penále, které bude součástí dodatečného platebního výměru oznámeného počínaje datem 1. ledna 2015.
14. Z prvostupňového rozhodnutí se podává a žalobce to nečiní sporným, že dodatečné platební výměry č.j. 545-62/2014-640000-51, č.j. 545-63/2014-640000-51 a č.j. 545-64/2014-640000-51 byly žalobci doručeny prostřednictvím datové schránky dne 17.8.2014 a dodatečný platební výměr č.j. 545-105/2014-640000-51 byl doručen dne 14.10.2014. Penále

tedy vzniklo účinností uvedených dodatečných platebních výměrů, tj. jejich doručením, tedy dne 17.8.2014, resp. 14.10.2014. Na žádost žalobce tak nelze aplikovat § 259a daňového řádu a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud potvrdil prvostupňové rozhodnutí, kterým bylo řízení o žalobcově žádosti zastaveno.

15. S ohledem na uvedené nemůže zdejší soud přisvědčit názoru žalobce, že penále vzniká až okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým vzniká daňovému subjektu povinnost penále uhradit. Pokud na podporu svých tvrzení žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2009, č.j. 8 Afs 77/2007-36, pak ten na posuzovanou věc nedopadá, neboť je v něm řešen vztah mezi nabytím právní moci rozhodnutí o existenci daňového nedoplatku a splněním zákonem stanovených podmínek pro uplatnění penále.
16. Stejně tak nelze souhlasit s názorem žalovaného, podle něhož penále vzniká okamžikem podání celního prohlášení. Nesprávný názor žalovaného však nemá za daných okolností na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv.
17. Žalobce dále obecně namítal, že žalovaný porušil zásadu předvídatelnosti, zákonnosti a „zákazu zneužití pravomoci“. Takto obecně formulovanou námitkou se však soud může zabývat také jen v obecné rovině. Soudní řízení správní je totiž ovládáno dispoziční zásadou. Je tedy na žalobci, aby v podané žalobě nastavil referenční rámec přezkumu správního rozhodnutí, jímž je soud vázán (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/1996 Sb. NSS). Míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS). V daném případě zdejší soud neshledal napadené rozhodnutí nepředvídatelným, ani vydaným v rozporu se zákonem či mimo pravomoc žalovaného.
18. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu nebyla náhrad nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. listopadu 2018

David Raus v.r.
předseda senátu